چه خبر؟

تغییر فرکانس رادیو ایران و رادیو استانی خراسان‌شمالی

پروژه تغییر فرکانس رادیو ایران و رادیو استانی خراسان‌شمالی(بجنورد) اجرا شد.
به گزارش روابط‌عمومی رسانه ملی، به‌دنبال پروژه سنکرون ملی، پروژه تغییر فرکانس رادیو ایران و رادیو استانی خراسان شمالی(بجنورد) با تلاش کارشناسان اداره کل فرستنده‌های رادیویی معاونت توسعه و فناوری رسانه اجرا شد. در این پروژه که به‌منظور تغییر فرکانس فرستنده رادیو ایران و ارتقاي پوشش رادیو ملی در سطح استان با فرکانس ۵۵۸ صورت گرفت، فرکانس ۸۷۳ آزاد و به مرکز آذربایجان‌شرقی اختصاص یافت و رادیو استانی خراسان‌شمالی با فرکانس ۸۰۱ کیلوهرتز سنکرون شد.
گفتنی است پس از اجرای پروژه سنکرون رادیو استانی خراسان‌شمالی و افزایش کیفیت پوشش این رادیو، مخاطبان این استان برنامه‌های مورد علاقه خود را با کیفیت بهتری دریافت می‌کنند. شایان ذکر است؛ صدای استانی این پروژه شامل دو فرستنده ۱۰۰ کیلو وات جهاد و ۲۵ کیلو وات نوتل و نیز صدای رادیو ایران شامل دو دستگاه فرستنده ۱۰۰ کیلو وات جهاد است. همچنین ضمن انجام اقدامات لازم در این خصوص، فرآیند تغییر اتاق آنتن نیز صورت گرفت.

سالار عقیلی و حجت اشرف‌زاده برای «دعوت» خواندند

حجت اشرف‌زاده و سالار عقیلی، تیتراژهای ابتدایی و پایانی «دعوت» ویژه‌برنامه افطار شبکه یک سیما را اجرا کردند.
به گزارش جام‌جم، حجت اشرف‌زاده امسال اجرای تیتراژ ابتدایی برنامه دعوت را برعهده داشته است؛ این قطعه که در قالب یک عاشقانه جذاب ساخته‌شده همراه با شعری از احمد امیرخلیلی، آهنگسازی حجت اشرف‌زاده و تنظیم کمال صداقت است که هم‌زمان با آغاز برنامه و پخش اولین قسمت شنیده خواهد شد.

تیتراژ پایانی امسال برنامه دعوت مناجات عارفانه‌ای است که سالار عقیلی آن را اجرا کرده است. این قطعه آوازی است که در لحظات افطار با خلق فضایی عارفانه پایان‌بخش برنامه خواهد بود. ویژه‌برنامه دعوت به تهیه‌کنندگی و کارگردانی مجتبی کشاورز، سردبیری محیا اسناوندی و با حضور حجت‌الاسلام محمد برمایی کاری از گروه اجتماعی شبکه یک سیماست که امسال با حفظ رسالت ذاتی خود یعنی پرداختن به مبحث مهم خانواده و با رویکرد اصلی نگاه ویژه به خاندان و بزرگ خاندان ایرانی در ایام ماه مبارک رمضان هر روز ساعت ۱۹و۱۵دقیقه پخش می‌شود.

آغاز به کار ارکستر سمفونی صداوسیما

ارکستر سمفونی صداوسیما در چارچوب موازین ستادملی مقابله با کرونا و با رعایت کامل شیوه‌نامه‌های بهداشتی، تمرینات خود را آغاز کرد.
به گزارش روابط‌عمومی رسانه ملی، ارکستر سمفونی صداوسیما در سال ۹۹ نیز به‌صورت تمام‌وقت به تمرینات خود ادامه داد که نتیجه آن تولید قطعه«همدردها» اثر بهزاد عبدی در قدردانی از کادر درمان، آلبوم «سرباز» شامل شش قطعه به مناسبت سالگرد شهادت سردار سلیمانی اثر آرمان مهربان، قطعه «ایران» اثر لوریس چکناواریان و تعدادی از آثار برجسته‌موسیقی کلاسیک جهان بود.
امسال نیز ارکستر براساس برنامه مدون شش‌ماهه نخست سال تمرینات خود را آغاز کرده است. این تمرینات براساس تجربیات ارکسترهای معتبر سایر کشورها در ایام همه‌گیری شامل تمرین با گروه‌های سازی جداگانه و با فاصله‌گذاری کامل انجام می‌شود. اهم برنامه‌های پیش‌روی ارکستر در سال۱۴۰۰ ضبط آثار آهنگسازان ایرانی و اجراهای صحنه‌ای در مناسبت‌های ملی-مذهبی خواهد بود.

«حمید حامی» تیتراژ «بچه مهندس۴» را خواند

در آستانه پخش سریال «بچه مهندس ۴» حمید حامی تیتراژ این سریال را خواند.
به گزارش سیمافیلم، گروه سازنده در تلاش برای آماده‌سازی سریال برای پخش فصل چهارم سریال «بچه مهندس» به کارگردانی احمد کاوری و تهیه‌کنندگی سعید سعدی در ایام ماه مبارک رمضان از شبکه دوم سیما هستند و امشب- چهارشنبه ۲۵ فروردین‌ماه- اولین قسمت آن روی آنتن می‌رود.
بنابراین گزارش، تصویربرداری این پروژه طی پنج ماه گذشته با دو گروه و در دو شیفت انجام شده تا تمامی قسمت‌های مجموعه برای پخش به موقع در ایام ماه رمضان آماده باشد.
ثریا قاسمی، فرهاد قائمیان، محمدرضا رهبری، مهشید جوادی، سیما خضرآبادی، سهند جاهدی، کورش سلیمانی، عبدالرضا اکبری، عباس جمشیدی‌فر، سیاوش چراغی‌پور، شیوا خسرومهر، عزتا... مهرآوران، شهین تسلیمی، محمدرضا هدایتی، امید روحانی و ... گروه بازیگران فصل چهارم این سریال را تشکیل می‌دهند.

«شاید دوباره» مخاطبان را با مشکلات زندگی چند زوج آشنا می‌کند و با کمک مشاوران خانواده سعی بر تقویت مهارت‌های زندگی در آنان دارد

عکس: ریحانه کریمی‌راد

«شاید دوباره» زندگی

این مستند با تمرکز بر فراگیری مهارت‌های زندگی در هر قسمت برای حل مشکلات یک زوج با آنان همراه می‌شود

نوشین مجلسی
رسانه

به تازگی مجموعه مستندی روی آنتن شبکه مستند سیما رفته است که می‌خواهد در هفت قسمت ۵۵ دقیقه‌ای بی‌واسطه با زندگی سه زوج همراه شود و آنان را که دچار معضلاتی در زندگی مشترک‌شان هستند، در پیمودن مسیری برای یادگیری مهارت‌های زندگی و تلاش برای نرسیدن به بن‌بست یاری دهد تا شاید دوباره به معنای واقعی با هم بودن را تجربه کنند. مستند «شاید دوباره» که در آن از حضور مشاوران خانواده بهره برده شده و به گفته عوامل آن با پشتوانه بیش از سه سال پژوهش همراه است، به تهیه‌کنندگی محمدرضا کریمی‌راد و کارگردانی سیدمحمدصادق جعفری، محمدصادق بکتاشیان و زهرا نبی‌پور چهارشنبه‌ها ساعت ۲۱ روی آنتن می‌رود. با تهیه‌کننده این مستند گفت‌وگو کردیم و از او درباره جزئیات کار و تفاوتش با آثار مشابهی که در این سال‌ها با محوریت بررسی مشکلات زوجین و پیشگیری از طلاق پخش شده است، پرسیدیم.

شاید راهی باشد

محمدرضا کریمی‌راد، تهیه‌کننده «شاید دوباره» درباره چگونگی روند شکل‌گیری این مستند می‌گوید: این پروژه سال ۹۶ شروع شد. پیشنهاد اولیه از طرف مدیر آن زمان شبکه، آقای سلیم غفوری بود. گفتند درباره مساله طلاق که این روزها در جامعه خیلی پررنگ شده، کاری طراحی شود. با دوستان فیلمنامه‌نویس و کسانی که در حوزه خانواده کار کردند جلساتی داشتیم و به این نتیجه رسیدیم که اگر فقط در مورد خود طلاق و آمار حرف بزنیم، این مشکل گره‌گشایی نمی‌شود.
دیدیم بهتر است یک گام عقب‌تر برگردیم و به خانواده‌هایی توجه کنیم که مشکلات‌شان دارد آنها را به سمت طلاق می‌کشاند یعنی خانواده‌هایی که این روزها فکر می‌کنند راه و چاره‌ای جز طلاق پیش رو ندارند. در این صورت شاید بتوانیم به مخاطبانی که احیانا درگیر این چالش هستند کمکی کرده باشیم.
او ادامه می‌دهد: گام بعدی این بود که ببینیم به چه موضوعاتی در این حوزه باید توجه کنیم. درگفت‌وگو با کارشناسان و مشاوران خانواده به این نتیجه رسیدیم که بحث مهارت‌های زندگی و عدم فراگرفتن آنها باعث بروز مشکلاتی برای زوج‌ها شده است.
۱۰ مهارت از طرف سازمان بهداشت جهانی مطرح شده که از جمله آنها توانایی زوج‌ها در کنترل خشم، گفت‌وگوی سازنده، مهارت حل مساله و... است. برای جذاب‌تر شدن کار سراغ خانواده‌ها رفتیم و زوج‌هایی را پیدا کردیم که با چنین مشکلاتی دست و پنجه نرم می‌کنند و این مهارت‌ها را ندارند. گاهی افراد قبل از این‌که وارد زندگی مشترک شوند این مهارت‌ها را یاد گرفته‌اند؛ افرادی هم که یاد نگرفته‌اند وقتی در زندگی متاهلی دچار مشکل می‌شوند باید سراغ مشاور بروند و از او کمک بگیرند تا این مهارت‌ها درون آنان تقویت شود.
کریمی‌راد بیان می‌کند: درواقع چند آیتم برای ما در این کار اهمیت داشت. یکی این‌که با زوج‌هایی کار کنیم که الان درگیر این مساله هستند؛ البته کسانی که به ما اجازه دادند در این فرآیند همراه‌شان باشیم. دوم این‌که مشکلات‌شان معطوف به فراگیری مهارت‌های زندگی باشد و سوم فرآیند حضور نزد مشاور را نشان و رواج دهیم؛ موضوعی که در جامعه ما خیلی به آن توجه نشده است. به قول مشاورها مردم هنوز بیشتر به «عمه‌تراپی» و «ریش‌سفیدی» اعتقاد دارند تا مشاوره‌های علمی و فنی.

کریمی راد: از گفت‌وگوهای کارشناسی رو به دوربین پرهیز کردیم. سعی داشتیم اگر قرار است دانشی به مخاطب داده شود از طریق تجربه مشهود زندگی این زوج‌ها و در دل جلسات مشاوره باشد

چالش یافتن زوج‌ها

درحالی‌که بسیاری از ما سعی در پنهان کردن فرودها و کاستی‌های زندگی‌مان داریم این‌که یک زوج حاضر شود، زندگی و چالش‌های رابطه‌شان را مقابل نگاه مخاطبان بیاورد، شجاعت می‌خواهد و یافتن چنین زوجی دشوار به نظر می‌رسید. تهیه‌کننده «شاید دوباره» درباره سازوکار انتخاب زوج‌هایی که قصه آنها در این مستند روایت می‌شود بیان می‌کند: راستش را بخواهید خیلی فرآیند سخت و پیچیده‌ای بود. با توجه به فرهنگی که در جامعه ما وجود دارد، آدم‌هایی که بخواهند مشکلات شخصی و خانوادگی خود و همسرشان را مقابل دوربین مطرح کنند، خیلی سخت پیدا می‌شوند. همین باعث شد حدود یک سال در کلینیک‌ها، «NGO»های مربوط به خانواده و دادگاه‌ها بچرخیم و با زوج‌های متعدد که فکر می‌کردیم مسائل‌شان معطوف به مهارت‌های زندگی است، گفت‌وگو کنیم. درنهایت پس از مکالمه‌های فراوان تعداد اندکی زوج‌ها حاضر شدند با ما همکاری کنند، به این امید که ما هم بتوانیم کمک‌شان کنیم و هم این‌که حضورشان در این کار به زوج‌های دیگر کمک کند.
به نظر می‌رسد همین دشواری یافتن زوج‌هایی که حاضر باشند به مردم درباره زندگی‌شان بگوید، باعث شده است این مجموعه مستند تا امروز هفت قسمت داشته باشد. کریمی‌راد در این‌باره توضیح می‌دهد: یکی از دلایل هفت قسمت شدن همین بود. کار خیلی سخت جلو رفت و فرآیند تولید هم فرسایشی و زمانبر بود که به ما فرصت پرداختن به زوج‌های دیگر را نداد. به هر حال ما در بحران با زوج‌ها همراه شدیم، همین بحران گاه و بیگاه ممکن بود مسائلی را برایشان ایجاد کند و ما در تولید با وقفه مواجه شویم.
او ادامه می‌دهد: مثلا زوج‌هایی داشتیم که دو جلسه با ما همراه بودند و بعد انصراف دادند. کسانی بودند که چند جلسه با آنها گفت‌وگو داشتیم، کار را برایشان توضیح دادیم و بعد از مدتی تماس گرفتند و گفتند پشیمان شدند. همین زوج‌هایی که با آنها همراه شدیم هم گاهی وسط کار اختلاف‌هایشان بالا می‌گرفت یا مسائل دیگر برایشان پیش می‌آمد. پس این یک فرآیند مشخص نبود که بگوییم در هفته دیگر فلان کار را انجام می‌دهیم و... . یک طرف دیگر کار هم مشاور بود که باید هماهنگ می‌شد. در واقع این سه ضلع مثلث مدام باید با هم تنظیم می‌شدند.

تماشای بدون رتوش مشکلات

آنچه سازندگان این مجموعه مستند اظهار می‌کنند این است که به مشکلات زندگی زوجین بدون رتوش پرداختند. تهیه‌کننده «شاید دوباره» توضیح می‌دهد: این یعنی در همه مراحل سعی کردیم کنار زوجین باشیم و مشکلات آنان را ببینیم. البته این همراهی بدون ملاحظات نیست چون زوج‌ها، مشاوران و ما می‌دانیم که در رسانه نمی‌توان همه چیز را گفت. در همین حد هم که به مسائل زندگی زوج‌ها به قصد بهبود رابطه آنان و دیگران ورود پیدا کردیم، چهره‌هایشان را بدون شطرنجی و ضدنور کردن نشان دادیم و حتی مجادلات و بگومگویشان را تصویر کردیم، می‌شود گفت بدون رتوش است.
در این شرایط مسائل برای آن زوج و مخاطبان بهتر بروز پیدا می‌کند. بینندگان در دل این بحث‌ها متوجه می‌شوند که بخشی از مسائل میان این دو نفر، ناشی از چیست و همذات‌پنداری می‌کنند.

همراه یک زندگی

در این مستند مشاور مقابل دوربین به صورت مستقیم راهکارهای برون‌رفت از بحران را تدریس نمی‌کند، بلکه مخاطبان با قصه زندگی این زوج و حضورشان نزد مشاور همراه می‌شوند. کریمی‌راد درباره حضور مشاور در این مجموعه و شیوه روایتی که برای مسائل درنظر گرفته‌اند، می‌گوید: وقتی فرد یا زوجی نزد مشاور می‌روند، ابتدا بیان مساله صورت می‌گیرد و بعد مشاور با گفت‌وگو سعی در بیرون کشیدن لایه‌های عمیق‌تر مشکل دارد، سپس به تشخیص می‌رسد و براساس آن روندی را برای درمان پیش می‌گیرد که با تمریناتی همراه است. مثلا به مراجعان می‌گوید تا هفته دیگر درباره این نکات برای من بنویس، فلان کارها را انجام بده یا با همسرت گفت‌وگو داشته باش و این تمرین‌ها را انجام بده. تلاشمان این بود تمام این فرآیند را همراه زوج‌ها جلو ببریم. هم جلسات مشاوره را داشته باشیم، هم زمان تمرین‌ها با آنها همراهی کنیم و هم تحلیل‌هایی که مشاور در جلسات دارد را بشنویم. وقتی مساله چند لایه داشته باشد می‌تواند خط روایت ما را از این شاخه به آن شاخه ببرد که خود این مساله دشوار بود و باید در خط روایت‌مان وحدتی ایجاد می‌کردیم که مخاطب اصل ماجرا را گم نکند. در کل، ساختار ما این‌گونه بود که همراه زوجی که می‌خواهند قبل از رسیدن به نقطه بن‌بست طلاق، راه حلی بیابند همراه شویم و راه حل را در جلسه‌های مشاوره و تمرینات آن جست‌وجو کنیم.

«شاید دوباره» نه حتما دوباره!

آنچنان که از نام این مستند برمی‌آید، قرار نیست الزاما شاهد شکل‌گیری دوباره یک زندگی باشیم. بلکه قرار است شانس‌هایی که پیش از جدایی همچنان برای پیوست وجود دارد بررسی شود. کریمی‌راد در این مورد بیان می‌کند: ما نمی‌خواهیم بگوییم هر که نزد مشاور رفت، حتما به این نتیجه می‌رسد که زندگی مشترکش ادامه پیدا کند. بلکه امیدواریم این مسیر دوباره زوج‌ها را به زندگی مشترک و گرمای خانوادگی برگرداند. این راهی است که ارزش امتحان کردن برای هر کسی را دارد. لزوما بنا را بر این نگذاشتیم که در پایان هر قسمت اوضاع زوجین بهتر شود، درواقع قصد داشتیم تلاش برای بهبود را نشان دهیم. اگر زندگی‌شان بهتر شده، این به سعی آنان و شرایطی که در آن بودند، بستگی داشته است.

حرف تازه

پیش از این برنامه، شاهد آثار دیگری بودیم که سعی داشتند زندگی مشترک زوجین و چالش‌های آنان را نشان دهند. از تهیه‌کننده «شاید دوباره» می‌پرسیم این مستند چه تفاوتی با آثار مشابهش در گذشته دارد که مخاطبان می‌توانند آن را دنبال کنند و او پاسخ می‌دهد: اولین تفاوتی که وجود دارد راحت بودن دوربین با سوژه‌هاست. دوربین برنامه، یک دوربین مشاهده‌گر است. در کارهای دیگر زوج‌ها می‌آمدند و از خوبی همدیگر می‌گفتند. مثلا نمی‌گفتند تو پرخاشگری، به من توجه نمی‌کنی و... و همسرش هم در پاسخ موارد دیگر را بگوید. حالا زوجین این شجاعت را دارند که جلوی چشم میلیون‌ها نفر به او نقد وارد شود. تا جایی که به خاطر دارم در سینما مستندهای تک قسمتی به این شکل داشتیم ولی در تلویزیون باتوجه به مخاطبان زیادی که دارد چنین چیزی نبوده است. این تهیه‌کننده ادامه می‌دهد: همچنین از گفت‌وگوهای کارشناسی رو به دوربین پرهیز کردیم. سعی داشتیم اگر قرار است دانشی به مخاطب داده شود از طریق تجربه مشهود زندگی این زوج‌ها و در دل جلسات مشاوره باشد. مشاور برای این زوج مصداقی حرف می‌زند و برای همین مسائل به صورت کلی مطرح نمی‌شود.

هر دو قسمت، یک قصه

در این مجموعه با سه زوج همراه می‌شویم که هر کدام دو قسمت را به خود اختصاص می‌دهند. در قسمت هفتم هم دوربین بعد یک سال که از تولید گذشته است، سراغ آنان می‌رود تا ببیند بعد از طی کردن این مسیر، اکنون در چه وضعیتی قرار دارند. به گفته تهیه‌کننده سال ۹۷ و ۹۸ با این زوج‌ها همراه شدند و در سال ۹۹ مجددا بعد از یک سال سراغ آنان رفتند تا ببینند پس از تجربه همراهی با این گروه مستندساز و آموزه‌های جلسه‌های مشاوره الان وضع زندگی‌شان چطور است؟ این تجربه چه خاصیتی برایشان داشته است و از آن چگونه یاد می‌کند؟ زوج‌هایی که مشکلات هر کدام با دیگری تفاوت دارد. محمدصادق جعفری قصه یک زوج و محمد صادق بکتاشیان قصه دو زوج را کارگردانی کرده و قسمت هفتم مجموعه را هم زهرا نبی‌پور ساخته است. کریمی‌راد درباره دلیل حضور ۳ کارگردان پشت دوربین این مستند می‌گوید: بنا بر این بود که کار به صورت موازی پیش برود و به همین دلیل نمی‌شد کار را به یک نفر سپرد. همچنین در این پروژه بار روانی هم روی دوش عوامل می‌افتاد چون فقط بخشی از ماجراها را مخاطبان جلوی دوربین می‌بینند، ما خیلی بیش از اینها با زوجین و مسائلشان درگیری عاطفی پیدا کردیم و این می‌توانست یک کارگردان را از لحاظ روانی فرسوده کند. همچنین خواستیم در فرم کار تنوع ایجاد کنیم، چون در همان چارچوب طرح اولیه هم کارگردانان مختلف سلیقه خود را اعمال می‌کنند و این کار را از یکنواختی خارج می‌کند و زمان بیشتری را هم برای ما ایجاد می‌کرد تا کارها را هم زمان جلو ببریم. به این دلایل ۶ قسمت را با دو کارگردان کار کردیم و قسمت آخر که جمع‌بندی کار بود را هم به کارگردانی دیگر سپردیم.